

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.
Γ. Μ. ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΤΗΣΙΑ

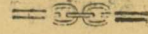
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

NEON ΣΕΡΑΠΕΙΩΝ

ΓΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΚΑΙ ΔΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΕΙΔΟΡΘΙΣΕΙΣ

ΕΤΗΣΙΑΙ

ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φρ. 20.
Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ » 22.
» » ἐξωτερικῷ » 25.
Ἐξ ἄμηνος ἀπαράδεικτος.

Τὰ πρός τὴν Διεύθυνσιν τῆς
«Σεραπείου» πεμπόμενα χειρό-
γραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Μέχρι 15 γραμμῶν Φρ. 60
Λιὰ τοὺς συνδρομητὰς » 20.
Ἐνω τῶν 15 γραμμῶν κατ' ἀ-
πικοπήν.

Δ' αἰτίσεις ἀπειθυντέον
Journal Grec «SERAPEUS»
Alexandrie (Egypte).

Τεύχος 45.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

4 Μαΐου.

ΜΑΪΟΣ

Ἔχει ἡμέρας 31, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10. Ὁ ἥλιος εἰς τὴν Διόδομα. — Νεῖα σελήνη τῆ 5
Μαΐου. — Πρῶτον τέταρτον. 13. — Πανσέλι. 20. — Τελευτ. τέταρτον 27.

1 Σβ.	Ἰερομίου τοῦ Πρωτ' τοῦ.	17 Δευτ.	Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. (Ἁγία Τριάς) Ἀιθρονίκου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ιουίας.
2 Κυρ.	Γ' οὗ Τυφλοῦ. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.	18 Τρίτ.	Πέτρου, Πανουσίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτ.
3 Δευτ.	Τῆς ἁγίας Μαύρας καὶ Τιμοθέου μάρτυρος.	19 Τετ.	Πατρικίου ἱερομ. ἐπισκόπου Πόσσας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
4 Τρίτ.	Πελαγίας μάρτυρος.	20 Πέμ.	Θαλλελαίου μάρτυρος.
5 Τετ.	Τῆς ἁγίας Εἰρήνης τῆς μεγαλομάρτυρος.	21 Παρ.	Τῶν ἁγίων μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
6 Πέμ.	Τῆς Ἀναλήψεως. Ἡδὲ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου.	22 Σάβ.	Βασιλείου μάρτυρος.
7 Παρ.	Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν ὁράσει φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐν Ἱερουσαλ' μ.	23 Κυρ.	Τῶν ἁγίων πάντων. Μετὰ τὸ ὁμολ. ἐπισκ. Συνάδα. Ἀρχεταὶ ἡ τεσσαρακροστὴ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
8 Σάβ.	Τοῦ ἁγ. Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.	24 Δευτ.	Συμεῶνος τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.
9 Κυρ.	Ἰσίου τοῦ Πρωτ. καὶ Χριστοφόρου μάρτυρ.	25 Τρίτ.	Ἡ τρίτη εὐρεσις τῆς κλεισῆς κειραλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
10 Δευτ.	Σίμωνος Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.	26 Τετ.	Κέσπου τοῦ ἀποστόλου ἐκ τῶν 70.
11 Τρίτ.	Μουκίου ἱερομάρτυρος.	27 Πέμ.	Ἑλληδίου ἱερομάρτυρος.
12 Τετ.	Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου καὶ Γερμανοῦ ἀρχ. Κ πόλεως.	28 Παρ.	Εὐτυχίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Μελιτινῆς.
13 Πέμ.	Γλυκερίας μάρτυρος.	29 Σβ.	Θεοδοσίας ἱερομάρτυρος.
14 Παρ.	Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.	30 Κυρ.	Ἰσακίου ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἰσακιάτων.
15 Σβ.	Παχωμίου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἀγγιλίου ἀρχιεπ. Ἀρξίστας.	31 Δευτ.	Ἐρμείου μάρτυρος.
16 Κυρ.	Τῆς Πευγηκροστῆς. Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου.		

λιπον τούς Παρισίους, ὅπως ἀποσυρθῶ εἰς Ἀνδεγαυίαν, δύο μῆνας πρὸ τῆς τελευταίας σου ἐπιβιάσεως, ἐλάτρευε γυναῖκα ἐξαπατῶσαν χάριν σοῦ τὸν σύζυγόν της. Ἐσκέφθην μάλιστα πῶς ἀπεφάσισε νὰ διαρρήξῃς τὸν δεσμὸν ἐκεῖνον, διότι σοῦ ἤρατο αὕτη σφοδρῶς. Δὲν ἐφαίνεσο πλέον ποσῶς, καὶ πκρήτησας πάντας τοὺς φίλους σου.

— Ἴνα δώσω πέρυς εἰς τὴν τοιαύτην κατὰστασιν, ἀνεχώρησα, εἶπεν ἀποτόμως ὁ Μωγάρ, ὅστις δὲν ἐφαίνετο μάλα εὐαρεστούμενος ἀκούων τὸν Σουκαρριέρ ἀναμιμνήσκοντα αὐτῷ τὸ γεγονός ἐκεῖνο. Ἐμαθές ποτε πῶς ἐνυμφεύθην ;

— Πῶς ἤθελον τὸ μάθει ; Ἐπὶ πενταετίαν διετέλεσας χωρὶς νὰ μοὶ δώσης σημεῖον ὑπάρξεως. Δὲν ἀπῆντας εἰς τὰς ἐπιστολάς μου, καὶ ἀπηύδησα μελανῶν χάρτας πρὸς χάριν σου. Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀσκησις, ἢν ποτέ δὲν ἠγάπησα, καὶ τὴν ὁποίαν ἔκτοτε ἀπέφυγα. Δὲν λαμβάνω ἀνὰ χεῖρας τὸν κάλαμον, εἰμὴ μόνον ὅπως ὑπογράφω συμβόλαια ἢ ἐξοφλήσεις ὑπενουκιάσεων. Τέλος, μετὰ μακρὰν σιωπὴν, περὶ τὰς ἀρχάς τοῦ ἔτους 68, ἂν δὲν ἀπαυθῶμαι, μοὶ ἀνήγγειλες ὅτι ἀπώλεσας τὴν σύζυγόν σου, ὅτι ἦτο πατὴρ θελκτικῶς θυγατρῶν καὶ ὅτι ἠτοιμάζεσο νὰ ἐπιστρέψῃς εἰς Γαλλίαν.

— Αἱ ἀναμνήσεις σου εἰσὶν ἀκριβεῖς. Ἡ δύνασο νὰ προσθήσῃς καὶ ὅτι, ἀπὸ τῆς ἐπανόδου μου, ἦλθες τρεῖς φορές, μόνον καὶ μόνον ὅπως με ἴδῃς, εἰς Παρισίους, ἐνθα οὐδαμῶς τέρπεσαι· ὅτι συνεδέσαμεν καὶ αὐθις στενωῶς τὴν ἀρχαίαν μας φιλίαν, ὅτι ἀφωσιώθης τῇ Μαγδαληνῇ, καὶ ὅτι ἐπέτυχες ν' ἀγαπηθῆς παρ' αὐτῆς.

— Ἀνταποκρίνομαι δεόντως πρὸς τὴν τοιαύτην ἀγάπην της. Εἶναι καθ' ὅλα ἐντελής ἢ φιλτάτη αὕτη μικρά, καὶ ὠνειροπόλουν ὅτι ἡμέραν τινὰ ἤθελε γενῆ ἀνεψιά μου. Ὑπελόγιζα ὅμως ἄνευ τοῦ κ. Ἐστελάν., καὶ ἄνευ τῶν ἰδιοτροπιῶν σου.

— Ἀκουσόν με, Σουκαρριέρ, καὶ ἀκολούθως με μέμφεσαι, ἂν θέλῃς. Ἐμάντευσας ὅτι ἐνυμφεύθην ἐξ ἔρωτος. Ἡ νεάνις, μεθ' ἧς συνεζεύχθην, οὐδὲν ἄλλο ἐκέκμητο πλέον τῆς καλλονῆς της.

— Ἦσο ἀρκούντως πλούσιος, ὅπως ἐπιτρέψῃς σεαυτῷ τὴν τοιαύτην φαντασιοπληξίαν.

— Δὲν εἶχεν οἰκογένειαν... ἀλλ' οὔτε ὄνομα... ἐκαλεῖτο ἀπλῶς Ἐλένη.

— Ἄ! διάβολε! ὑπάρχουσι λοιπὸν ἔκθετα ἐπίσης καὶ ἐν Λουιζιάνῃ ;

— Ὑπάρχουσι γυναῖκες ἑτερόχροοι... γυναῖκες ἔχουσαι ἐν ταῖς φλεψίν αἷμα μαύρου...

— Πῶς ! συνεζεύχθης μετὰ μιγάδος !

— Ὅχι, ἀλλὰ μετὰ τῆς δισεγγόνου μιγάδος. Ἡ Ἐλένη ἦν λευκὴ ὡς τὴν λευκότεραν Ἀγγλίδαν, καὶ πανταχοῦ ἄλλοσε, ἐκτὸς τῆς Ἀμερικῆς, οὐδεὶς ἤθελεν ὑποπεύσει τὴν καταγωγὴν της. Ἄλλ' ἐν Λουιζιάνῃ, ὅπου ἡ πρόληψις κατὰ τῆς μαύρης φυλῆς δεσπόζει τῶν κοινωνικῶν σχέσεων...

— Ἐννοῶ, δὲν ὑπεδέχοντο τὴν σύζυγόν σου. Μεγάλως θὰ ὑπέφερες ἐκ τῆς ἀμφιβόλου ταύτης καταστάσεως, καὶ ἀπορῶ πῶς διέμεινες ἐκεῖ πέρην. Ἐν Παρισίοις δὲν ἤθελον μεριμνήσει περὶ τίνος αἵματος ἦτο ἡ κυρία Μωγάρ.

— Τὰ συμφέροντά μου με συνέχον. Ἐπέφερα ἐνταῦθα σπουδαῖα ρήγματα ἐν τῇ παρουσίᾳ μου... τὰ ὅποια ἐπεθύμουν νὰ ἐπανορθώσω.

— Οὕτως, εἶπε πρὸς τὸν Σουκαρριέρ σκεπτικῶς, ἡ θυγάτηρ σου...

— Ἡ θυγάτηρ μου εἶναι μικτὴν αἷμα. Ἐν Ἀμερικῇ ὁ πενέστατος τῶν λευκῶν ὁ ἀπρηνεῖτο νὰ τὴν νυμφευθῇ.

— Καὶ τούτου ἕνεκεν δὲν ἠθέλησες νὰ τὴν δώσης εἰς τὸν ἀνεψιόν μου ;

— Ναι, ὁ ἀνεψιός σου εἶναι εὐπατρίδης, καί...

— Καλῶς ! ἀλλὰ δὲν εἶναι κροερός. Ἀγνοῶ μὲν τὰς περὶ τῆς μίξεως τῶν φυλῶν

ἰδέας του, νομίζω ὅμως ὅτι δὲν ἔχει μορφῶσει ὀριστικὰς τοιαύτας. Εἶμαι σχεδὸν βέβαιος ὅτι ἤθελε θεωρήσει ἑαυτὸν λίαν τιμώμενον, ἂν ἐγίνετο γαμβρός σου... μ' ὅλα ταῦτα. Ἡ Μαγδαληνὴ εἶναι ἀξιέραστος, καὶ νὰ με πάρῃ ὁ διάβολος ἂν ποτε ὑποπεύσωσιν ὅτι οἱ ἐκ μητρὸς πρόγονοί της εἶχον μέλαν τὸ δέσμα. Ἄλλως τε ἀπὸ τοῦ πατρὸς εἶναι ἀγνῆς καὶ εὐγενοῦς γενεᾶς, καὶ τὸ ὄνομα Μωγάρ καλύπτει τὰ πάντα. Εἰς ἐπίλογον, φίλτατέ μοι φίλε, σοὶ λέγω ὅτι τὸ προεζλλόμενον αἷτιον δὲν εἶναι εὐλογον, καὶ ἂν δὲν εἶχες ἢ τοῦτο μόνον ὅπως ἀπομακρύνῃς τὸν Γούν..

— Εἶχον ἕτερον πολὺ σοβαρώτερον, ἀπῆντησεν ὁ κόμης μετὰ σκυθρωποῦ ὄρους.

— Ὡ! ὦ! ἐπεφώνησεν ὁ θεὸς συσπῶν τὰς ὄφρεις.

Ἐσκέπτετο, μετὰ τίνος ἀνησυχίας, εἰς ὅποιον ὁμολογίαν ἐμελλε ν' ἀπολήξῃ ὁ φίλος του.

— Ἐνθυμεῖσαι ὅτι ἐνυμφεύθην κατὰ τὰ 63, ἐπανέλαβεν ὁ Μωγάρ.

— Ἐξαίρετα.

— Τούτέστι πρὸ δέκα καὶ ἐπτὰ ἐτῶν. Λοιπὸν ! ἡ Μαγδαληνὴ εἶναι δεκαενεατής.

— Ἀρχίζω νὰ ἐννοῶ, ἐψιθύρισεν ὁ Σουκαρριέρ.

— Μάλιστα, ἐξηκολούθησεν ὁ κόμης μετὰ φωνῆς συγκεινημένης, ἡ Μαγδαληνὴ ἐγεννήθη πρὸ τοῦ γάμου μου. Εἶχον ἐπανέλθει εἰς Παρισίους πρὸ ἐξ μηνῶν, ὅτε ἐπληροφόρηθην ὅτι ὁ μετὰ τῆς Ἐλένης δεσμός μου ἔσχε συνεπείας. Δὲν ἠδυνάμην ν' ἀμφισβῆσω ὅτι ἡ Μαγδαληνὴ ἦτο θυγάτηρ μου, καὶ ἠσθάνθη ἐξεγειρόμενον ἐν ἐμοὶ νέον αἶσθημα. Ἐξησφάλισα λίαν δαψιλῶς τὴν ὑπαρξίν τῆς τε μητρὸς καὶ τοῦ τέκνου, ἐσκεπτόμην δὲ νὰ τὰς μεταφέρω καὶ εἰς Γαλλίαν. Ἀλλὰ δύο παρῆλθον ἔτη καὶ οὐδεμίαν ἔλαβον ὀριστικὴν ἀπόφασιν. Ἡμῆν περιπεπλεγμένως εἰς ἐρωτοληψίαν, ἀπειλοῦσαν νὰ λήξῃ εἰς

τραγικὸν τέλος, διότι ὁ σύζυγος ἦτο πολὺ ζηλότυπος...

— Ὁ σύζυγος τῆς γυναικὸς ἐκείνης, ἦτις σὲ εἶχε κατάσχει. Πρὸ τίνος ἐλαλοῦμεν περὶ αὐτῆς.

— Ἡ τοιαύτη θέσις κατήντησε νὰ με βαρύνῃ... Εἶχον ἀπαυθῆσαι ἐκ τῆς παρισινής ζωῆς... κατελήφθην ὑπὸ σφοδρᾶς ἐπιθυμίας νὰ ἴδω τὴν θυγατέρα μου... καὶ ἀνεχώρησα. Μαντεύεις τὰ λοιπά. Ἡ Ἐλένη μ' ἐλάτρευεν... ἦτο θελκτικωτάτη... ἡ διαβατικὴ κλίσις, ἢν εἶχον πρὸς αὐτὴν, μετετρέπη ταχέως εἰς θερμὸν πάθος... ἔπειτα δὲ ἡ μικρά μου Μαγδαληνὴ ἦν ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἐκείνῃ, καθ' ἣν ἡ τῶν παιδῶν εὐφυῖα ἀναπτύσσεται... ἦτο διετής, καὶ τὸ πρῶτον ὄνομα, ὅπερ ἐπρόφερεν, ἦν τὸ ἰδικόν μου... ἀφωσιώθην αὐτῇ, καὶ ὠρκίσθην ποτὲ νὰ μὴ τὴν καταλίπω. Ἡ Ἐλένη δὲν ὠρέγετο τῆς τιμῆς νὰ γείνη κόμησσαν Μωγάρ, ἀλλ' ἐθλίβετο ἀναλογιζομένη ὅτι ἡ Μαγδαληνὴ δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς της. Ὅθεν ἐνυμφεύθην τὴν μητέρα, ὅπως νομιμοποιήσω τὴν θυγατέρα.

— Καὶ ἐπραξες καλῶς, φίλτατε.

— Σοὶ εἶπον τὰ πάντα. Τώρα ἡξέυρεις τίνος ἕνεκεν δὲν ἐνεθάρρυνα τὰς συνεχεῖς φοιτήσεις τοῦ ἀνεψιοῦ σου. Ἄν τὸν ἄφηνον ἐξακολουθοῦντα, ἤθελε καταλήξει νὰ μοὶ ζητήσῃ τὴν χεῖρα τῆς Μαγδαληνῆς, καὶ τότε θὰ ὑπεχρεούμην νὰ τῷ ἐξομολογηθῶ ὅτι σοὶ διηγήθην, κατόπιν τοῦ ὁποίου βεβαίως θ' ἀπεσύρετο. Δὲν ἤθελον δὲ νὰ ἐκτεθῶ εἰς τοιαύτην προσβολήν.

— Καὶ ὑπελόγιζες ὅτι ἄνθρωπος οὐτιδανός, ὡς ἐκεῖνον τὸν Ἐστελάν, θὰ ἦτο ἀνεκτικώτερος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς γεννήσεως, ἢ ὁ ἔσχατος τῶν Βωτροῦ.

— Δὲν ἠπατώμην. Ὁ Ἐστελάν ἐξέλαβε τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ ἐπερίμενα, λίαν φιλοσοφικῶς. Ἐν τῇ θέσει του τὸ τοιοῦτον ἦν ἀπλοῦστατον.

— Συμφωνῶ. Ἀλλὰ δὲν μοὶ ἀποδεικνύει

ὅτι ὁ Γούης ἤθελεν ὑποχωρήσει.

— Εἰς Βωτροῦ δὲν συζεύγνυται μετὰ νόθου.

— Ἐλα, Μωγάρ, ἄς συζητήσωμεν μετὰ ψυχρότητος. Ἡ Μαγδαληνὴ ὑπῆρξε παράνομος θυγάτηρ σου, ἔστω! τοιαύτη ὁμως δὲν εἶναι πλέον, διότι τὴν ἐνομιμοποίησας νυμφεύμενος τὴν μητέρα της. Ὑποθέτω δὲ ὅτι συνεζεύχθης κανονικῶς.

— Ναι!... ἐνώπιον τοῦ προξένου τῆς Γαλλίας. Καὶ ἐνταῦθα ἐδέησε νὰ προσάξω εἰς τὸ δημαρχεῖον πάντα τὰ πρὸς τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, εἶπεν ὁ κόμης ἀνυπομόνως.

— Τότε δὲν ἐνόησάν τοὺς διαταγμοὺς σου... καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι οὔτε ὁ Γούης θὰ τοὺς ἐνόησιν. Ἡ Μαγδαληνὴ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον δύο ἔτη ταχύτερον... μεγάλη ὑπόθεσις. Εἶναι λίαν νομίμως δεσποινίς Μωγάρ, καὶ γνωρίζω πολλοὺς κυρίους ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων, οἵτινες ἤθελον τὴν νυμφευθῆ, χωρὶς νὰ λεπτολογῶσι περὶ τῆς χρονολογίας τῆς γεννήσεώς της.

— Οἱ τοιοῦτοι θὰ τὴν ἐνυμφεύοντο χάριν τῶν χρημάτων της.

— Ἴσως, ἀλλ' ὁ ἀνεψιός μου δὲν ἦν ἐξ ἐκείνων. Ἦρᾶτο τὴν Μαγδαληνὴν αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν.

— Διατί λοιπὸν δὲν ἐξηγεῖτο; ἀνερώνησεν ὁ Μωγάρ ἐξανατλήσας τὰ δικαιολογήματά του.

— Φίλτατέ μοι, δὲν εἶναι Βωτροῦ εἰς μάτην εἶναι ἀγέρωχος ὅσον καὶ σύ. Ὅταν δὲ εἶδεν ὅτι τῷ ἐκλείεις τὴν θύραν σου, δὲν ἐζήτησε νὰ εἰσέλθῃ ἐκ τοῦ παραθύρου.

— Ἐ! καλά! ἔστω! ἔσφαλα. Πρὸς τί λοιπὸν νὰ με ἀνειδίξῃς; Ἡ θυγάτηρ μου εἶναι ὑπανδρος... διὰ τὴν ἰδικὴν της καὶ διὰ τὴν ἰδικὴν μου δυστυχίαν. Ἀδυνατῶ νὰ μεταβάλω τὰ γενόμενα.

— Ἐδῶ σὲ διακόπτω, καὶ ἐπανέρχομαι εἰς τὴν πρότασίν μου.

— Εἶναι παράλογος ἡ πρότασίς σου, σοὶ τὸ προεῖπον ἤδη. Δὲν θὰ ἐπανεύρῃς τὸν Ἐστελάν, καὶ ἂν τὸ κατορθώσῃς ἔτι, δὲν θὰ μονομαχήσῃ μετὰ σοῦ, διότι ἄνθρωποι ὡς αὐτὸν δὲν μάχονται.

— Αὐτὸ θὰ τὸ ἴδωμεν. Εἶμαι ἐλεύθερος νὰ ἐνεργήσω ὅπως ἐγχείρω, καὶ ἠξέυρω τί ἔχω νὰ πράξω. Σὺ δὲ, ὅποια εἶναι τὰ σχέδιά σου;

— Ὅ! ἀναχωρήσω.

— Καὶ, ἐνοεῖται, θὰ συμπραχάθῃς καὶ τὴν Μαγδαληνὴν. Ποῦ δὲ θὰ μεταβῇ;

— Ἐσκέφθην πρὸς στιγμὴν νὰ ἐπιστρέψω εἰς Λουίζιάνην. Ἐπειτα ἐσυλλογίσθην ὅτι ὑφίσταται ἐκεῖ διαρκῶς ὁ κίτρινος πυρετός, ὅστις δὲν προσβάλλει μὲν τοὺς κροσσοὺς, ἀλλ' ἡ Μαγδαληνὴ ἦλθε τόσῳ νεαρὰ ἐν Γαλλίᾳ, ὥστε δὲν εἶναι πλέον ἐξαιρετικὴ μετὰ τοῦ κλίματος. Θὰ περιηγηθῶ... ἐν Εὐρώπῃ. Θὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν Ἰταλίαν... τὴν Ἑλβετίαν...

— Αἱ περιηγήσεις δὲν εἶναι ὑπάρχοντες διὰ νέαν γυναῖκα καὶ ἄνθρωπον τῆς ἡλικίας σου. Θὰ καταλήξῃς τέλος νὰ ἐγκαταστῇς κάπου. Διατί δὲν ἔρχεσαι νὰ κατοικήσῃς ἐν Βρετάνῃ;

— Εἰς τὴν οἰκίαν σου! μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ σου!

— Ὁ ἀνεψιός μου πρὸς τὸ παρὸν οὐδὲμίαν ἔχει διαθέσειν νὰ καταλίπῃ τὸ ἐν τῇ δόξῃ Ὡβερ μεσαιὸν πάτωμά του. Ἐδῶ διαγχεῖ ἐκλυτον βίον.

— Καὶ ἰσχυρίζεσαι ὅτι ἐρᾶται τῆς Μαγδαληνῆς!

— Ἐπειδὴ καὶ ἀκριβῶς ἀγαπᾷ τὴν θυγατέρα σου ὁ δυστυχὴς νέος, προσπαθεῖ νὰ παρηγορηθῇ ῥίπτων τὰ τραπεζικά γραμματιά του πρὸς πάντας τοὺς ἐν Παρισίοις πνέοντες ἀνέμους. Θὰ φέρῃς ἐπὶ τῆς συνειδήσεώς σου τὴν τύψιν τῆς καταστροφῆς σου, διότι ἂν δὲν τὸν ἀπέπεμπες, ἤθελε καταστῆ εἰς αἰσίοις σύζυγος. Ἴσως ἀκόμη εἶναι καιρὸς, καὶ θὰ σοὶ ὑπομνήσω ἐν παρόδῳ, ὅτι ἂν ἡ

θυγάτηρ σου ἐτύγχανε τῆς εὐκαιρίας νὰ χηρευθῆ, οὐδένα ἕτερον ἤθελε νυμφευθῆ, πλην τοῦ Γούη.

— Ἀλλὰ, νὰ πάρῃ ὁ διάβολος! ὠρκίσθη, λοιπὸν νὰ μ' ἐξερεθίζῃς. Τίνα ἠδονὴν αἰσθάνεσαι νὰ μοὶ ἀνακκῆς τὴν ἀποτρόπαιον θέσιν, ἐν ἣ αὕτη εὐρίσκεται... ἐξ αἰτίας μου, τὸ παραδέχομαι. Πρὸς τί δὲ χρησιμεύει νὰ συζητῶμεν ἐπὶ πραγμάτων ὑποθετικῶν; Διατείνεσαι ὅτι θὰ φρονέσῃς τὸν Ἐστελάν, ἐπιθεβαιούς ὅτι ὁ ἀνεψιός σου εἶναι ἐρωτευμένος μετὰ τὴν Μαγδαληνὴν... Μήπως θὰ μοὶ ἐπικυρώσῃς ὡσαύτως ὅτι καὶ ἡ Μαγδαληνὴ τρελλαίνεται δι' αὐτόν;

— Ἀφοῦ συνδιελεχθῶ μετ' ἐκείνης, θὰ ἦμαι εἰς θέσιν νὰ ἠξέυρω κατὰ πόσον θὰ βασισθῶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἐν τοσοῦτῳ σοὶ ἀποκρίνομαι ὅτι ἔσχεν ὑπὲρ τοῦ Γούη αἰσθημαζωηρότητα. Εἶμαι δὲ λίαν πεπεισμένος ἐπίσης ὅτι θὰ ἦτο πιστὴ πρὸς τὸν σύζυγόν της, ἔστω καὶ ἂν οὗτος ἤθελεν εἰσθαι ἀνάξιος αὐτῆς· ἀλλὰ νομίζει ὅτι ἔχηρευσεν, εἶναι δὲ ἀρκούντως φυσικὸν ν' ἀναμνησθῇ τὸν νέον, ὃν ἐπροτίμα...

— Καὶ τὸν ὅποιον ἀνωδέχεσαι σὺ νὰ τῇ ἀνακαλέσῃς εἰς τὴν μνήμην.

— Οὐρ! μήπως καὶ μ' ἐλαχρυσάνῃς ὡς βλάκα, εἴτε ὡς ἄτιμον ἄνθρωπον; Φαντάζεσαι ὅτι θ' ἀναστᾷ τὴν κεφαλὴν τῆς θυγατρὸς σου προτείνων αὐτῇ νὰ συζευχθῇ τὸν ἀνεψιόν μου, ἐνῶ ἐκεῖνος ὁ Ἐστελάν εἶναι εἰσέτι πλήρης ζωῆς; Ἄν μοὶ ἀπῆντα καταφατικῶς, ἠθέλωμεν εὐρεθῆ πάντες εἰς ὠρκίαν θέσιν. Ὅχι, φίλτατε· ἐγὼ δὲν θέλω ἢ ἔμφορα πράγματα, καὶ ἴδου τί σοὶ προτείνω. Μετὰ τὰ συμβεβηκότα ταῦτα, δὲν δύνασαι οὐδαμῶς νὰ διαμείνῃς ἐδῶ, ἀλλὰ δὲν βλέπω καὶ τὴν ἀνάγκην ν' ἀπέλθῃς τῆς πατρίδος. Ἐνοικίστε ἐξοχικὴν οἰκίαν εἰς τὰ περὶ τῶν Παρισίων, καὶ ὑπάγε νὰ κατοικήσῃς ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῆς αὔριου. Θὰ ὑποδέχησαι ἐμὲ μόνον καὶ τὸν Γούην. Ἐγὼ μὲν θὰ ἔρχομαι καθ' ἑκάστην, ὁ δὲ Γούης ἀπὸ καιροῦ εἰς

καιρὸν. Τὸ τοιοῦτον δὲν θὰ ἐκθέσῃ ποσῶς τὴν Μαγδαληνὴν, διότι εἶμι βέβαιος ὅτι ὁ Γούης θὰ προσενεχθῆ ὡς ἐντιμὸς ἄνθρωπος. Θὰ μάθῃ ὅτι δὲν εἶναι χήρα, καὶ ἀναλόγως θὰ πράξῃ.

— Καλῶς! ἀλλὰ κατόπιν; Πρέπει νὰ λάθῃ οριστικὸν τι μέτρον.

— Θὰ τὸ λάθῃς ἐντὸς τριῶν μηνῶν. Θυσιάζω χάριν σοῦ τὸ θέρος μου, τὸ ὅποιον θὰ καταναλώσω ὅπως ἐκκαθαρίσω τὴν τοῦ γαμβροῦ σου ὑπόθεσιν.

— Καὶ πάλιν!

— ὦ! δὲν ὄνειροπωλῶ τ' ἀδύνατα. Δὲν ἀναλαμβάνω νὰ σ' ἀπαλλάξω τοῦ κακοήθους ἐκείνου, ἀλλὰ θὰ προσπαθῆσω καὶ ἂν δὲν ἐπιτύχω, θὰ κατορθώσω ὁμως νὰ διευκρινίσω τὴν θέσιν. Ἐὰν βεβαιωθῶμεν ὅτι ὁ πικνοὐργος εἶναι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οὐδὲν καλλίτερον ἔχεις νὰ πράξῃς, ἢ ν' ἀποχωρήσῃς εἰς τὰς ἐπαρχίας μετὰ τῆς Μαγδαληνῆς, καὶ ἐγὼ ἐπιφορτίζομαι νὰ σοὶ εὐρω καλὰς τινὰς γαίας κατὰ τὴν γειτνίασιν τῆς Βρετάνης. Τὸ τοιοῦτον δὲν θὰ ἦναι πολὺ εὐφρόσυνον τῇ θυγατρὶ σου, ἀλλ' ὁ Ἐστελάν δὲν θὰ ζῆσῃ αἰωνίως. Ὅσον δὲ διὰ τὸν ἀνεψιόν μου, δὲν θὰ διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν σου, διότι θὰ καταταχθῇ εἰς τοὺς εὐζώνουστῆς Ἀφρικῆς πρὸς τῆς λήξεως τοῦ ἔτους. Δέχεσαι, γηραιὸς μου Μωγάρ;

— Πρέπει νὰ συμβουλευθῶ τὴν Μαγδαληνὴν, ὑπετονθόρυσεν ὁ κόμης καμπτόμενος.

— Τότε εἴμεθα σύμφωνοι, ἀνέκραξε μετὰ χαρῆς ὁ Σουκαριέρ. Ἡ Μαγδαληνὴ θὰ παραδεχθῆ, τὸ ἐγγυῶμαι. Ὅδηγησόν με παρ' αὐτῇ ὅπως τὴν ἐναγκαλισθῶ, τὴν φιλάτην ἐκείνην μικράν. Ἀφοῦ δὲ τὴν παρηγορήσω, θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃς νὰ ὑπάγω νὰ προγευματίσω. Ἐχω πλείστα ὅσα πράγματα νὰ ἐκτελέσω σήμερον.

ΚΕΦ. Δ'

Τοῦ μεσαιὸν πατώματος, ἐν ᾧ ὁ Γούης Βωτροῦ κατῴκει κατὰ τὴν δόξαν Ὡβερ τοῦ

Καὶ τῇ ὑπέδειξε τὴν πορείαν, ἣν ὄφειλε ν' ἀκολουθήσῃ, ὅπως ἀποχωρήσῃ χωρὶς νὰ ὀφθῇ παρὰ τοῦ υἱοῦ της.

Τῇ μεθαύριον ἡ γυνὴ αὐτὴ ἐπανῆλθεν ἀκολουθουμένη ὑπὸ νεανίου ἀπλῶς μὲν ἐνδε-
δυμένου, ἀλλ' εὐφουῶς καὶ λίαν προσηνοῦς φυσιογνομίας. Ἄμα τῇ ἀφίξει, ἐποίησεν ἡ κυρία σημεῖον συνεννοήσεως πρὸς τὸν θεράποντα, λέγουσα αὐτῷ:

— Εἰδοποιήσατε τὸν Κύριον ὅτι τὸ ἀναμενόμενον πρόσωπον ἦλθε.

Μετά τοῦτο κατηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν κλίμακα τῶν ὑπηρετῶν, λέγουσα πρὸς τὸν νεανίαν, ἅμα τοῦ θεράποντος ἀπελθόντος:

— Περιμένετε ἐδῶ πρὸς στιγμὴν.

Μεθ' οὗ ἐγένετο ἄφαντος, συμπαραλαμβάνουσα μικρὸν δέμα ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ νεανίου.

Ἐντούτοις τέταρτον ὥρας παρήλθε καὶ οὐδεὶς ἤρχετο· ὁ νέος ἠρώτησε τὸν ὑπηρετήν ἂν τὸν ἐλησμόνησαν.

— Ὅχι, κύριε, ἀπήντησεν οὗτος, ἀλλ' ὁ Κύριός μου εἶναι ἐνησχολημένος.

Μετά ἡμίσειαν ὥραν, ἐξάντηλθεις τῆς ὑπομονῆς του, ἠρώτησε καὶ αὖθις τὸν θεράποντα ἂν τὸν ἐνεθυμοῦντο.

— Μὲ ἀναμένουσι, τῷ εἶπε· διὸ παρακαλέσατε τὸν Κύριον νὰ μοὶ χορηγήσῃ στιγμὴν ἀκοράσεως.

* — Μάλιστα, μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ ὑπηρετῆς εἰσάγων αὐτὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Τέλος ἐπεράνη ὁ δόκτωρ, πρὸς ὃν ὁ νέος παρουσίασε λογαριασμόν.

— Ναι, τὸ ἤξεύρω, ἐπέφερον οὗτος λαμβάνων τὰς χειράς του. Θα κανονίσωμεν αὐτὸν ἀργότερα.

Καὶ τῷ ἐψιλάφησε τὸν σφυγμόν.

Ὁ νέος τὸν παρετήρει μεθ' ὕψους κάπως ἐντρόμου.

— Σφυγμὸς τακτικός, εἶπεν ὁ ἐπιστήμων.

— Τὸν λογαριασμόν μου! ἐπανέλαβεν ὁ νέος.

— Παράδοξον! παράδοξον! ἐψιθύριζεν ὁ δόκτωρ.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐξέπληκτον τὸν νέον, ὅθεν ἐνόμισε κατάλληλον νὰ ἐπιμεινῇ.

— Ὁ προϊστάμενός μου θ' ἀνησυχῇ ἴσως· πληρώσατέ με νὰ πηγαίνω.

Ἄλλ' ὁ ἱατρὸς τὸν παρετήρει ἀνευ ἀπαρητίσεως. Ἠθέλησε νὰ λάβῃ καὶ πάλιν τὴν χεῖρά του.

— Ἄ! ἄφετέ με! ἀνέκραζεν ὁ νέος ἀρχόμενος νὰ ἐξοργίζηται μεγάλως ἀπέναντι τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ μεθ' οὗ συνδιέλεγετο.

Τέλος ἀνέκραξε:

— Πληρώσατέ με τώρα, καὶ ἄφετε πλέον τὰς προσποιήσεις σας!

— Περίοδος ὄξει! ἐξέφερε τότε ψυχρῶς ὁ ἱατρὸς.

Σημάνας δὲ τὸν κώδωνα εἶπε πρὸς δύο παρουσιασθέντας ὑπηρετὰς:

— Μίαν παγωμένην ψυχρολουσίαν!

Παρέσυραν τὸν δύστηνον νέον, ὃν ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἐκδύσαντες ἔθεσαν ὑπὸ τὸν λουτήρα, ὁπόθεν ἰσχυρὰ βολῆ ὕδατος κατέπεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

Ἐξέβαλλε ματαίας ὠρυγὰς. Ὅποταν δ' ἡ πρᾶξις αὐτὴ ἐπεραιώθη, ὁ ἱατρὸς ἐπανῆλθεν ὅπως ἴδῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψυχρολουσίας.

Ἦ ἀπὸ μέρους τοῦ ἀσθενοῦς ἐξωργισμένη σκηνὴ ἐξηκολούθησε. Τέλος, μετ' ἀναρίθμους παρεκβάσεις, ὁ νέος ἐπέμενε τοσοῦτον παρὰ τῷ ἱατρῷ, ὅπως κοινοποιήσῃ τὰ περὶ τῆς θέσεώς του πρὸς τινὰ ἀδαμαντοπώλην τῆς ὁδοῦ τῆς Εἰρήνης, ὥστε οὗτος ἀπέστειλεν ἐκεῖσε ὑπηρετήν.

Μετά βραχὺ διάστημα ὁ ἀδαμαντοπώλης ἔφθασε.

Τότε δὲ ἡ τραγικο-κωμικὴ αὐτῆ σκηνὴ διασαφίσθη.

Ἦ ἐν τῇ ἀμάξῃ γυνὴ ἦν ἀπλούστατα δεξιότατη κλέπτρια, ἥτις παρουσιασθεῖσα

ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ ἐξέλεξε κόσμημα ἄξιας 25 χιλ. φράγκων.

— Δὲν ἔχω τὴν ποσότητα ταύτην μετ' ἐμοῦ, τῷ εἶπεν, ἀλλὰ πέμψατέ τινὰ τῶν ὑπαλλήλων σας νὰ μὲ συνοδεύσῃ μέχρι τῆς οἰκίας μου, κειμένης κατὰ τὴν λεωφόρον Ἐυλῶ, ὅπου ὁ σύζυγός μου θὰ σὰς ἀποτίσῃ τὸ τίμημα.

Ἡ κλοπὴ παρεσκευάσθη καὶ ἐξτελέσθη ὅπως τὴν διηγήθημεν, τουτέστι μετ' ἀπαρμιλλοῦ δεξιότητος καὶ τόλμης.

Ὁ ὑπάλληλος φρυάττει ἔτι ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς καταγκαστικῆς ψυχρολουσίας, ἣν τῷ ἐπέβαλον, ὁ δὲ ἀδαμαντοπώλης ἐκίνησεν ἀγωγὴν, δοὺς συνάμα καὶ χαρακτηρισκόν τι ἰδιαιτέρον, δι' οὗ ἀναμφισβότως θ' ἀνακλυρθῇ ἡ τοσοῦτον γόνιμον κεκτημένη φαντασίαν ἐκεῖνη κλεπτρις.

Ο ΕΝΑΣΤΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ.

Φῶς καὶ χρῶμα τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων.

Ἀπεδείχθη ὅτι ἀστέρες τινὲς εἰσὶ τοσοῦτω μεμακρυσμένοι ἀφ' ἡμῶν, ὥστε τὸ φῶς αὐτῶν μόλις φθάσει εἰς ἡμᾶς μετὰ παρελευσιν πολλῶν αἰῶνων, καὶ πολλῶν πολλαῖς ἑκατομμυρίων ἐτῶν, ὑποτιθεμένου πάντοτε ὅτι τὸ φῶς διατρέχει εἰς ἐν δευτερόλεπτον 77, 000 λεύγας.

Ἦ προκατήρητις αὕτη, ἐπιβεβαιωθείσα ὑπὸ τῶν ψηλαφητοτέρων ἀποδείξεων, παρεκίνησε τὸν διάσημον Γάλλον ἀστρονόμον Ἄραγῶ νὰ ἐκφρασθῇ οὕτω: «Πῶς θανάτιστα ἡ θέα, ἣν παρέχει ἡμῖν ἡδὴ ὁ ἑκαστρος οὐρανός, δύναται νὰ ἦναι φαντασίαι τις. Διότι, ἂν ὑποτεθῇ πρὸς στιγμὴν ὅτι ὅλοι οἱ ἀστέρες τοῦ στερεώματος ἐσβέσθησαν ὁμοῦ, ἡμεῖς ὁμοῦ πάλιν θέλουεν ἐξκολουθεῖ βλέποντες αὐτοὺς ἐν διαστήματι πολλῶν ἐτῶν, πολλοῦ δὲ καὶ ἐν διαστήματι πολλῶν αἰῶνων, ἕως οὗ φθάσῃ

» ἡ τελευταία ἀνταύγεια τοῦ φωτός ἢ ἡ τελευταία ἀκτίς τῶν μέτρων ἡμῶν. Ὁ ἐξηκοστός πρῶτος π. χ. ἀστήρ τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Κόκκου ἀπέχει ἀφ' ἡμῶν ἑξακοσίας περίπου χιλιάδας φορὰς ὅσον ἀπέχομεν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ ἡλίου. τουτέστιν ἐν ποσὸν 22 ἑκατομμυρίων λευγῶν· εἰς τῶν πον ὡς τε, τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ ἀπλανοῦς τοῦ του ἀστέρος φθάνει εἰς τὴν γῆν μας ἐν διαστήματι πλειοτέρῳ τῶν ἐννέα ἐτῶν. Ὁ πρῶτος ἀστήρ τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς Δύρας ἀπέχει πολὺ περισσότερον ἀφ' ἡμῶν, 50 ἑκατομμύρια ἑκατομμυρίων λευγῶν· εἰς τῶν τρόπον ὥστε ἀπαιτοῦνται 1 1/2 ἔτη ἕως οὗ τὸ φῶς τοῦ ἀστέρος τοῦτου φθάσῃ εἰς τὴν γῆν μας. Μετὰ τὸν λαμπρὸν ἀστὲρα Σελίριον, ὁ πλησιέστερος ἀπλανῆς ἀστήρ εἰς ἡμᾶς εἶναι ὁ Ἡλιος· ἀν δὲ ὑποτεθῇ, διὰ μίαν στιγμὴν, ὅτι ὁ μέγας οὗτος φωστῆρ ἠθέλε πύσει τοῦ νὰ μᾶς πέμπῃ τὸ φῶς του, καὶ ὅτι ἠθέλε ἐσβέσθῃ, θέλουεν ἐξκολουθεῖ βλέποντες αὐτὸν λάμποντα καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, εἰς ἣν ἤδη εὐρίσκεται ἐν διαστήματι 8 πρώτων καὶ 18 δευτερολεπτῶν, διότι τόσον χρονικὸν διάστημα δαπανᾷ τὸ φῶς του διὰ νὰ φθάσῃ μέτρους ἡμῶν.»

Οἱ ἀρχαῖοι ὑπελάμβανον ὅτι ὅλοι οἱ ἀστέρες δέχονται τὸ φῶς τῶν παρὰ τοῦ ἡμέτερου ἡλίου, καὶ ἀντανεκλώσιν αὐτὸ ἐφ' ἡμῶν, ὡς οἱ πλανῆται καὶ ἡ Σελήνη· πλὴν ἀπεδείχθη ἡδὴ ὅτι, ἐξ αἰτίας τῆς μεγίστης ἀποστάσεως, ἥτις ἀποχωρίζει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν διαφόρων ἀστέρων, ὁ ἡλιὸς μας μόλις μικράν τινα καὶ ἀσήμαντον ποσότητα φωτὸς δύναται νὰ στέλλῃ πρὸς αὐτοὺς, ὁμοιάζουσιν μὲ τὴν ἀμυδρὰν καὶ ἀνεπαίσθητον λάμπειν, ἣν αὐτοὶ στέλλουσι πρὸς ἡμᾶς. Καὶ τῶντι, ἐὰν ὁ μέγας οὗτος φωστῆρ, ἀφ' ὅσου βλέπομεν ἐν τῷ οὐρανῷ, μετετίθετο εἰς ἀπόστασιν, εἰς ἣν εὐρίσκεται ὁ προσγειότερος ἀπλανῆς ἀστήρ, ἀποδεικνύεται ἐννοήσιμα ὅτι μόλις ἠθέλε

μας φωτίζει ως εν αστρον μετρίου μεγέθους. Είς τρόπον ώστε είναι άλογον να παραδεχώμεθα ως θετικόν ότι όλοι οι άστέρες λαμβάνουσι τὸ φῶς των ἐκ μιᾶς τόσον ἀθνεοῦς πηγῆς. Τὸ φῶς τοῦ Σειρίου, ἐπὶ παραδείγματος, εἶναι πρὸς τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου ὡς ἐν πρὸς εἴκοσι χιλιάδας ἑξατομμύρια* ὥστε διὰ νὰ φανῆ εἰς ἡμᾶς ὁ Ἡλιος ὡς ὁ Σείριος, πρέπει ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπ' ἡμῶν 141,400 φορὰς ἀπ' ὅσον ἀπέχει τώρα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀπ' ἡμῶν ἀπόστασις τοῦ λαμπροῦ τούτου ἀπλανοῦς ἀστέρος εἶναι 1,375,000 ἀμ. ὡς ἡ ἀπ' ἡμῶν ἀπόστασις τοῦ ἡλίου, ἔπεται ὅτι ὁ Σείριος ἔχει πραγματικὴν ἔντασιν τοῦλάχιστον διπλασίαν τῆς τοῦ Ἡλίου, τουτέστιν ὅτι τὸ πραγματικὸν φῶς τοῦ ἀστέρος τούτου ἰσοδυναμεῖ μὲ 14 ἀμ. τὸ τοῦ Ἡλίου.

Τὸ σύνθημα χρώμα τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων εἶναι τὸ διαγῆς λευκόν, ὡς τὸ ἡλιακὸν φῶς ἐν τούτοις τινὲς τῶν ἀστέρων παρουσιάζουσι ἀρκετὰ περίεργον χρωματισμόν. Οὕτως ὁ ἀστήρ Α τοῦ Ὠρίωνος εἶναι χρώματος ὑπερύθρου ἢ Αδὲ εἶναι ἐλαφρῶς κιτρινωπῆ, πολλοὶ δὲ ἄλλοι ἀστέρες ὑποδεστέρας λάμπειας παρουσιάζουσι εἰς τοὺς ὀρθοκλυοὺς ἡμῶν χρώματα ὑποπράσινα ἢ κυανῆ. Ὁ ἀστήρ Σείριος ἦτο ἄλλοτε χρώματος ὑπερύθρου, κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν ἀρχαίων Συγγραφέων, ἀλλ' ἦδη τὸ χρώμα του μετεβλήθη εἰς λευκὸν κηκρωτόκτον οὐδεὶς δὲ ἄλλος ἀστήρ παρουσίσει μέχρι τούδε παρομοίαν μεταβολὴν χρώματος.

Ἡ λάμψις, ἣν ἀποπέλλουσι ἡμῖν πολλοὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, μεταβάλλεται μὲ τὸν χρόνον· οὕτω πολλοὶ ἀστέρες ἐξητηθένσαν ἐπισθητῶς, καὶ ἔπαυσαν τοῦ νὰ μᾶς πέμπωσι τὸ φῶς των, ἐξαρκινθέντες ἐξ ὀλοκλήρου ἄλλοι δὲ ἐξ ἐναντίας ἔλαβον σημαντικὴν αὐξησιν καὶ προσθήκην λάμπειας. Ἄλλοι πάλιν ἀστέρες μεταβάλλουσι περιοδικῶς τὴν λάμψιν των, ὡς ὁ Β τοῦ ἀστερισμοῦ Περσέως, ὅστις συνεχῶς μεταπίπτει ἀπὸ τοῦ δευτέρου εἰς τὸ

ἑτάρτον μέγεθος, καὶ κάμνει τὰς εἰσπιδήσεις του ταύτας ἀπὸ μεγέθους εἰς μέγεθος ἐν διαστήματι τριῶν καὶ ἡμισείας ὥρων. Ὁ τριακοντὸς τέταρτος τοῦ Κύριου ἄλλοτε γίνεται ἐντελῶς ἄφαντος, ἀπαυτῶνται δὲ δεκαοκτὼ πλήρη ἔτη ὅπως ὑποστῆ τὰς μεταβολὰς ταύτας. Ἡ ἀστρονομία ἀνεκάλυψεν ὅτι αἰτία τῶν μεταβολῶν τούτων εἶναι ἡ πρκατηρηθεῖσα κίνησις εἰς τὸν ἀκίνητον νομιζόμενον Ἡλίον μας, ὅστις μετὰ τῶν δορυφόρων του δευθύνεται πρὸς τὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου κείται ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Ἡρακλέους, μετ' ἴσης ταχύτητος, μεθ' ὅσης ἡ ἡμετέρα Γῆ στρέφεται περὶ τὸν Ἡλίον· διὰ τούτο, ὁ μὲν ἀστερισμὸς τοῦ Ἡρακλέους φάνεται αὐξάνων ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ὁ δὲ ἀντικείμενος αὐτῷ σμικρυνόμενος.

Ἐνίοτε ἄστρον τι φαίνεται αἶφνης, λάμπει ζωηρότατα ἐν διαστήματι μηνῶν τινῶν ἢ καὶ πολλῶν ἐτῶν, εἶτα δὲ γίνεται ἄφαντος, χωρὶς οὐδὲ ἴχνος ν' ἀφήσῃ· οὗτοι καλοῦνται ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων προσωρινοὶ ἀστέρες, (*). Τοιοῦτόν τι φαίνόμενον ἠνίγαγκε πιθανῶς τὸν ἀστρονόμον Ἰππάρχον ν' ἀνακωστή τὸν κατάλογον τῶν ἀστέρων του κατὰ τὸ 125 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Τῷ 1572 λαμπρότατος ἀστήρ ἐφάνη αἶφνης εἰς τὸν ἀστερισμὸν τῆς Κασσιόπης, τοῦ ὁποῦ ἡ λάμψις ὑπερέτερι τὴν τῶν λοιπῶν ἀστέρων, μηδ' αὐτοῦ τοῦ Σειρίου ἐξικριουμένου, τοσοῦτον ὥστε πολλάκις ἦτο ὀρθότος καὶ εἰ πλήρως μετημερία· ἀλλ' ἐν διαστήματι ἐνὸς μηνὸς ἐξητηθένσαν ἡ λάμψις του, καὶ σμικρυνθεὶς ἐπισθητῶς ἐχάθη ἐξ ὀλοκλήρου τὸν Μάρτιον τοῦ 1574. Ἐτερος ἀστήρ, ἐκτάκτου λάμπειας καὶ μηδόλων ὑπολειπόμενος τοῦ πρώτου, παρατηρήθη τῷ 1604 εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ὀφιοῦχου, ἀλλ' ἐγένειεν

(*) Ὁ Ἄγγλος ἀστρονόμος Κ. Ι. Χινδ ἐπίστησι τὴν προσωχὴν τῶν συναδέλφων του ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ 1852 ἀνακαλυφθέντος ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Ταύρου ἀστέρος ἢ Νεφέλη, ὅστις ἐσχάτως ἐξητηθέν ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς οὐρανοὺς θέσεώς του.

ἄφαντος μετὰ 15 μῆνας, φυλάττων τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀστέρας. Τοσοῦτον δὲ ἀκριβῶς παρατηρήθη ἡ φύσις του, ὥστε ἀπεδείχθη ὅτι ἀτοπώτατον ἦτο νὰ ἐκληφθῆ ὡς πλανήτης ἢ κομήτης ἄνευ οὐρα.

P.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΣΚΟΒΕΛΕΦ.

Ὁ στρατηγὸς Μιχαὴλ Σκοβελὲφ, οὐτινος ἡ παράτολμος ἀνδρία ἐν ταῖς κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ἀσίαν ποικίλαις ἐκστρατείαις κατέστησεν αὐτὸν τὸν μάχιμον ἥρωα τῆς νεωτέρας Ρωσσίας, καὶ τοῦ ὁποῦ οἱ σφοδροὶ πανσλαυστικοὶ καὶ ἀντιτευτονικοὶ λόγοι παρήγαγον ἐσχάτως τοσοῦτον ἐξερθεισμόν ἐν πάσῃ τῇ Εὐρώπῃ, ἐγεννήθη τῷ 1845. Ὁ μὲν πάππος του ἦν ἐγνωσμένος Ρῶσσοσ στρατηγός, προαχθεὶς ἐκ τῶν τοῦ στρατοῦ τάξεων διὰ τῆς ἀνδρίας του κατὰ τοὺς Καυκασίους πολέμους ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Α'. Ὁ δὲ πατήρ του, στρατηγὸς Δημήτριος Σκοβελὲφ, εἶναι ἐπίσης διακεκριμένος ἀξιωματικὸς, διοικήσας ἄλλοτε τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ Αὐτοκράτορος Σωματοφυλακὴν. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ὁ Μιχαὴλ Σκοβελὲφ ἐπέδειξε στρατιωτικὴν ἱκανότητα, δεκαοκταετῆς καταταχθεὶς ἐν τῷ συντάγματι τῶν Σωματοφυλάκων, καὶ ἐκτελέσας τὴν πρώτην τοῦ σταδίου του ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν Πολωνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1863. Ἐπιστρέψας ἐν Πετροπόλει δὲν διῆξεν ἐν τῇ ἀργίᾳ καὶ τῷ τοῦ στρατῶνος βίῳ, ἀλλ' ἀφοῦ προηγουμένως ὑπηρετήσεν ἐν τῷ Καυκάσῳ, μετετέθη εἰς Τουρκιστάν, ἐξοχον λαβὼν μέρος εἰς τὴν κατὰ τῆς Χίβας ἐκστρατείαν τοῦ 1873. Ἐπηύξησε δὲ τὴν φήμην του διὰ τολμηρᾶς στρατιωτικῆς ἀναγνωρίσεως μέσῳ τῆς Τουρκομανικῆς ἐρήμου, καὶ κατόπιν, μετὰ τινὰς πολυμύθους μάχας, τῷ ἀνετέ-

θη ἡ ἀρχηγία τῆς δευτέρας κατὰ τῆς Χοκάνδης ἐκστρατείας, καθ' ἣν συμπληρώσας τὴν κατάκτησιν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, διωρίσθη Κυβερνήτης αὐτῆς, μετὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ πολέμου. Τῷ 1877 κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Τουρκίας ἐχθροπραξιῶν ἐτέθη ἐν τῷ Ἐπιτελείῳ τοῦ Μεγ. Δουκὸς Μιχαὴλ, ὑπηρετήσας δὲ καὶ ἐπὶ βραχὺ ἐν τῷ Ἐπιτελείῳ τοῦ πατρός του, διοικούντος ἀνεξάρτητον ἱππικοῦ μεραρχίαν. Ἀκολούθως ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πρώτην τῆς Πλευνας πολιορκίαν, ἐνθα εἰσῆλθε διὰ τινὰς στιγμάς, καὶ μετὰ ταῦτα παρέσχεν ἀρίστην ὑπηρεσίαν ὑπερασπιζόμενος τὴν τῶν Ρῶσσων ὑποχώρησιν. Ἐπὶ τῆς δευτέρας πολιορκίας ὠδήγει τέσσαρα συντάγματα εἰς τὴν ἐφοδον, καὶ ἐκυρίευσεν δύο προμαχώνας, ἀλλ' ὑπεχρεώθη νὰ ὀπισθοχωρήσῃ μετ' ἀπώλειας 8,600 ἀνδρῶν ἐκ τῶν 12,000. Κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ πολέμου περίοδον ὁ στρατηγὸς Σκοβελὲφ μετετέθη εἰς τὰ πρόσθια τοῦ στρατοῦ, διοικῶν τὴν κατὰ τῆς Ἀδριανουπόλεως ἐμπροσθοφυλακὴν, καὶ ὀδηγῶν τὴν ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν πορείαν. Περὶ τὸ τέλος τοῦ 1880 τῷ ἀπενεμήθη ἡ ἀρχηγία τῆς ἐναντίον τῶν Τεκκῆ Τουρκομάνων ἀποστολῆς, ἡ δὲ κατὰ τοῦ φρουρίου αὐτῶν Γκιὰκ Τεπέ ἐφοδος καὶ ἄλωσις τούτου, μ' ὄλον τὸν ὑπέρτερον ἀριθμὸν τῶν πολεμίων, εἰσὶν ἐκ τῶν λαμπροτέρων στρατιωτικῶν κατορθωμάτων ἐν τοῖς χρονικοῖς τῶν μακροχρονίων πολέμων, οὓς ἡ Ρωσσία διεξῆξε κατὰ τῶν ποικίλων φυλῶν τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας. Ἐπανακάμψας οἰκοὶ πλήρης τιμῶν, ἐφάνη καθιστάμενος διάπυρος θιασώτης τοῦ πανσλαυστικοῦ κινήματος, καὶ οἱ πρόσφατοι βίαιοι λόγοι του πρώτον μὲν κατὰ τῆς Αὐστρίας, εἶτα δὲ καὶ τῆς Γερμανίας διατηροῦνται ἐτι ἀκμαῖοι ἐν τῇ μνήμῃ ἀπάντων. Ἀνακληθεὶς ἐν Πετροπόλει ἐπετιμήθη, κατὰ τὰ ἀγγελθέντα, ὑπὸ τοῦ Τσάρου διὰ τὸν ὑπερβάλλοντα ζῆλόν του, ἀλλ' ἡ δημοτικότης του τὰ μέγιστα ἐπηύξη-

σεν ἕνεκά τῆς ἐλευθεροστομίας του ἐκείνης, καὶ γενικῶς θεωρεῖται ὡς ὁ μέλλον στρατηγὸς ἐν τῷ προσεχῇ πολέμῳ. Σχεδὸν λατρεύεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν του, καθότι ἡ ἐν τῷ πεδίῳ ἀνδρεία του εἶναι τοσοῦτω ἀξιοσημείωτος, ὅσῳ καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν ὑπ' αὐτὸν μεριμνά του κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκστρατείας. Πάντοτε παρευρίσκειται αὐτοπροσώπως ἐν τῷ πυκνοτέρῳ σημείῳ τῆς συμπλοκῆς, διακρινόμενος ἐκ τῆς λευκῆς στολῆς του καὶ ἐκ τοῦ ἐφ' οὗ ἐπιβαίνει γνωστοῦ μαχίμου ἵππου του· οὐδέποτε δ' ἀνέχεται τὸν ἐλάχιστον δισταγμὸν παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν του, καὶ ὁπότε διατάσῃ ἄνδρα νὰ βαδίσῃ πρὸς βέβαιον θάνατον, ἀπεκδέχεται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς του ταύτης ἄνευ μεψιμοιρίας· Τὸ Ἐπιτελεῖόν του δὲ διαβεβαίει ὅτι ἡ τοιαύτη προσδοκία του πώποτε διεψεύσθη.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὰ πρῶτα ὠρολόγια, περὶ ὧν γίνεται μνεία εἰς τὴν ἱστορίαν, εἰσὶ τὰ τριχοφύρα. Ἀσαφῆς τις παράδοσις, χρήζουσα ἐπιβεβαιώσεως, ἀναφέρει ὅτι ὁ Ρωμαῖος Ὑπάτος Σεβερῖνος Βοέκιος καὶ ὁ Λατίνος ἱστορικὸς καὶ πολιτικὸς Κασσιόδωρος, ζῶντες κατὰ τὸ 407 πρ. Χρ. εἶχον ὠρολόγια ἢ τεχνητὰ ἐργαλεῖα, δεικνύοντα τὰς ὥρας. Ὅπερ δὲ βασιμώτερον, εἶναι ὅτι ὁ Πάπας Παῦλος Α' ἔστειλεν ἐν ὡς δῶρον εἰς τὸν μικρόσωμον Πεπῖνον κατὰ τὸ 760, καὶ ὅτι τὸ ὠρολόγιον τοῦτο ἐκίνησε τὴν γενικὴν περιέργειαν, θεωρηθὲν παρὰ πάντων ὡς τὸ ἕννατον θαῦμα τοῦ κό-

σμου. Ἀκολούθως, τῷ 897, ὁ Καλίφης Χαροῦν Ἐλ-Ρασήδ ἀπέστειλε πολυτελεῆ ὠρολόγιον ὡς δῶρον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Καρολομάγνον.

Ἐν τούτοις τὰ τελειότερα τοῦ τοιοῦτου εἶδους ὠρολόγια δὲν εἶναι προγενέστερα τοῦ δευτέρου ἡμίσεως τῆς ΙΣΤ'. ἑκατονταετηρίδος, διότι ἐν τοιοῦτον προσεφέρθη εἰς τὸν βασιλέα Κάρολον Ε' ὡς σπανιώτατον καὶ περιεργότατον κειμήλιον. Ἐκτοτε ἡ τέχνη αὕτη ἔκαμε τὰς ταχυτέρας προόδους, ὥστε οἱ αὐλικοὶ τῆς ἐποχῆς Ἐρρίκου τοῦ Γ' εἶχον ὠρολόγια πάσης διαστάσεως καὶ παντοίων σχημάτων. Ἀναφέρεται δὲ ὅτι μία τῶν Κυριῶν τῆς Τιμῆς τοῦ βασιλέως τούτου εἶχε ζεύγος ἀδαμαντίνων ἐνωτίων, περικλειόντων ἀνὰ ἕν μικρὸν ὠρολόγιον.

Τὰ τελειότερα ἐκκρεμῆ ὠρολόγια καὶ τὰ κρούοντα τὰς ὥρας χρεωστοῦνται εἰς τοὺς Ἄγγλους, καὶ θεωρητέα ὅλως διόλου ὡς Ἀγγλικὴ ἐφευρέσις. Τὸ πρῶτον ἐκκρεμὲς κρούσιον ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ περιφήμου τεχνίτου Βερλόου τῷ 1676. Ἐκτοτε ἄλλοι τεχνίται ἐτελειοποίησαν θαυμάσιως τὰ ὠρολόγια τοῦ εἶδους τούτου. Ἐν τῇ πόλει τῆς Βαυαρίας Νουρεμβέργῃ, τῇ μετὰ τὸ Μόναχον ἐπισημοτέρῃ πόλει τοῦ βασιλείου τούτου, λέγεται ὅτι κητεσκευάσθησαν τὰ πρῶτα ὠρολόγια τοῦ κόλπου, ἐφευρεθέντα ὑπὸ τινος Γερμανοῦ τεχνίτου, Πέτρου Ἐλλιον καλουμένου· διὸ καὶ ὠνομάσθησαν κατ' ἀρχὰς ὡὰ τῆς Νουρεμβέργῃς.

Αἱ ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐφημερίδες εἰσὶν ἀναλόγως ὀλίγα διὰ λχὸν τοσοῦτω καλῶς ἀνεπτυγμένον. Τῷ παρελθόντι ἔτει ὑφίσταντο μόνον 68 τοιαῦται, ἐκτὸς 134 περιοδικῶν, διὰ πληθυσμὸν 35 ἑκατομμ. κατοίκων. Εἶναι δὲ ἀξιοσημείωτον ὅτι αὐταὶ εἰσὶ τοσοῦτω διάδομένοι ἐν Ἑλβετίᾳ, ὥστε κατὰ μέσον ὄρον ἀναλογεῖ μία ἐπὶ 4 1/2 κατοίκων. Ἐν συνόλῳ δημοσιεύονται 297 ἐφημερίδες ἐν Ἑλβετίᾳ, ἐκτὸς 45 περιοδικῶν. 53 εἰσὶν ἡμερή-

σια φύλλα καὶ 165 δις τῆς ἐβδομάδας ἐκδιδόμενα. Ἐκ τούτων δὲ πάλιν 265 εἰσὶ πολιτικά, ἐξ ὧν 185 φιλελεύθερα καὶ 80 συντηρητικά.

Πανοῦργος ἐπαίτης ἐφενάκιζεν ἐσχάτως τοὺς φιλελεήμονας ἐν Ν. Ὑόρκῃ διὰ λίαν ἐπιτυχοῦς μέσου.

Κατὰ τὴν Χριστιανικὴν Ἐρωσιν τῆς πόλεως ταύτης, κύριός τις διαβαίνων εἶδεν αἰφνιδίως ἄνδρα πτωχικῶς μὲν ἐνδεδυμένον, ἀλλ' εὐγενοῦς φυσιογνωμίας, ἐφορμῶντα καὶ ἀρπάζοντα τεμάχιον ἄρτου ἐκ τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν ὄχετος, ὅπερ ἤρξατο καταβροχθίζων μετὰ μεγάλης ἀρέξεως. Ἡ τοιαύτη ἔνδειξις βουλιμίας ἦν τοσοῦτω καταφανής, ὥστε ὁ διαβάτης προσέφερε τῷ δυστυχῇ ἐκεῖνῳ ἱκανὴν χρηματικὴν ποσότητα, κατόπιν τοῦ ὁποίου εἰσῆλθεν εἰς παρακείμενον κατάστημα, ἐνθα διηγήθη τὸ ἀξιολύπητον συμβάν. Ἄλλ' ἐκεῖ ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἐπαίτης ἔφερε πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ ἐν τεμάχιον ἄρτου, τὸ ὁποῖον ἀλληλοδιαδόχως κατέρριπτε καὶ ἀνελάμβανε, διὰ τῆς τοιαύτης δ' ἐπιτυχοῦς πανουργίας του ἐπορίζετο ἀπὸ μιᾶς μέχρι δύο λιρῶν καθ' ἑκάστην.

Ἀπεφασίσθη τέλος ἡ τύχη τῶν κειμηλίων τοῦ Γαλλικοῦ Στέμματος. Τὰ μὲν ὑπὸ ἱστορικὴν ἀξίαν πολυτιμώτερα θὰ διαφυλαχθῶσιν, ὡς οἱ τοῦ Ἀντιβασιλέως καὶ τοῦ Μαζαρίνου Ἀδάμαντες, ὁ μέγας Λυχνίτης (Ρουβῖνιον) Χίμαιρα, τὸ ὠρολόγιον καὶ ἡ σπάθη τοῦ Δέη τῆς Ἀλγερίας, καὶ ὁ ἐκ μαργαριτῶν καὶ μίλτου Δράκων. Οἱ δὲ ἄδετοι λίθοι, οἱ οἷαν δῆποτε ἐπιστημονικὴν ἀξίαν ἔχοντες, παρακατατεθῆσονται εἴτε ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας, εἴτ' ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Ὁρυκτολογίας, ἐνῶ τὸ στέμμα τοῦ Ναπολέοντος Γ' καὶ αἱ σπάθαι αἱ ἀνήκουσαι τῷ Λουδοβίκῳ ΙΗ' καὶ τῷ Δελφίνῳ θὰ χυθῶσι. Τὰ ὑπολειπόμενα δὲ κει-

μήλια τοῦ Στέμματος πωληθήσονται ἐπὶ δημοπρασίας.

Ὁ Πρίγκηψ Βίσμαρκ διέθετο δύο κληροδοτήματα ὑπὲρ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Τὸ μὲν σύγκειται ἐκ τῶν ἀπεράντων κτημάτων του ἐν Λαουεμβούργῳ, μετὰ τοῦ τίτλου τοῦ Πρίγκηπος, ὅπερ μεταβήσεται τῷ πρεσβυτέρῳ, κόμητι Ἐρβέρτῳ, ἐνῶ ὁ κόμης Γουλιέλμος θὰ κληρονομήσῃ τὰς ἐν Πομερανίᾳ γαίας.

«Εἶναι παράνομον τὸ ὑπνοῦν ἐν τῷ ναῶ;» Τοιοῦτο ἦν τὸ δυσχερὲς ζήτημα, οὗ ἡ ἐπίλυσις ἀνετέθη τοῖς ἀπαρτίζουσιν ἐπαρχιακὸν δικαστήριον ἐν Καναδά, καὶ οἵτινες ἔδει ν' ἀποφανθῶσιν ἂν ὁ ἐνοικιάζων στασίδιον ἐν τῷ ναῶ δύνηται νὰ μεταχειρίζηται αὐτὸ καὶ ὡς ὑπνωτήριον, διαρκούσης τῆς ἱεροτελεστίας.

Τὸ ρηθὲν δικαστήριον ἀπεφάνθη, ὡς πληροροφούμεθα ἐκ τῆς Χριστιανικῆς Ἐρώσεως τῆς Ν. Ὑόρκης, ὅτι τὸ στασίδιον εἶναι κτῆμα τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὡς ἡ ἐν τῇ ὑπνωτηρίῳ σιδηροδρομικῇ ἀμάξῃ κλίνη, καὶ κατὰ συνέπειαν δύναται ὁ κάτοχος ν' ἀκροάζηται τῆς διδασχῆς, εἴτε καὶ νὰ κοιμᾶται, κατ' ἀρέσκειαν.

Ὁ πρῶτος κτύπος σκαπάνης πρὸς διώρυξιν τοῦ Ἴσθμοῦ τῆς Κορίνθου κατενεχθήσεται ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὅστις θ' ἀνασκάψῃ πρῶτος τὸ ἔδαφος, καὶ θὰ μεταφέρῃ ἀλλαχόσε τὸ χῶμα. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ πρωτοεργὸς τῆς ἐπιχειρήσεως, στρατηγὸς Τοῦρ, εἶναι Οὐγγρος, ἡ Πέστη ἐξαιτεῖται τῆς τιμῆς περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ εἰδικοῦ χειρμαξίου πρὸς τὴν τοιαύτην χρῆσιν τοῦ Βασιλέως, ὅπερ ἔσεται ἀληθὲς ἀριστοῦργημα τέχνης, κατασκευασθόσμενον καθ' ὀλοκληρίαν ἐξ ἀνακαρδίου, καὶ ἐξωραϊσθόσμενον δι' ἀναγλύφων τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ.

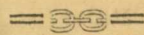
Η εὔρεσις τοῦ ἀερίου, ὡς αἱ πλείσται τῶν λοιπῶν ἐφευρέσεων, χρεωστεῖται εἰς τὴν τύχην. Ἐνῶ κατεγίνοντο εἰς τὴν ἐξόρυξιν βεθεώς τινὸς στρώματος γαιανθράκων ἐν τῷ ἀνθρακωρυχείῳ τοῦ Οὐτχάβεν ἐν Κουμβερλανδία, οἱ ἐργάται πρρετήρησαν ἀσύνθηδες τι ρεῦμα ἀέρος, ὁσμὴν ἔχον ἄγνωστον μέχρι τοῦδε, ὅπερ διεληθὸν ὑπεράνω τῶν ἀνημμένων λαμπάδων των, συνεπυκνώθη περὶ αὐτάς, καὶ ἀναφθὴν ἤρχισε νὰ λαμπυρίζῃ καὶ ν' ἀναδίδῃ φλόγας. Καὶ κατ' ἀρχάς μὲν, πλήρεις ἐκπλήξεως ἐπὶ τῷ ἀπροόπτῳ τούτῳ φαινομένῳ, ἐτρόπήσαν εἰς φυγὴν· ἀλλὰ παρατηρήσαντες ἀκολούθως ὅτι ἡ φλόξ, καίτοι ἐκτεταμένην ἔχουσα διάστασιν, ἐξηκολούθει ὅμως νὰ μένῃ ἡ αὐτὴ καὶ νὰ ἐξέρχεται ἡσύχως ἐκ μυρίων σχισμῶν, ἐνεθαρρύνθησαν καὶ ἐπανεληθόντες ἤρχισαν νὰ ταραττώσιν αὐτὴν διὰ τῶν σκιαδίων των, ἕως οὗ τὴν ἔσθυσαν. Καὶ ἀμέσως μὲν ἐξηφανίσθη ἡ φλόξ, ἀλλ' ἅμα ἔφερον φῶς ἀνεφαίνετο πάλιν· ὥστε διὰ ν' ἀπαλλαχθῶσιν ἀπὸ αὐτὴν ἐσκέφθησαν ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴν ὀδηγήσωσιν ἐκτὸς τοῦ ἀνθρακωρυχείου. Κατεσκευάσαν λοιπὸν μακρὸν σωλῆνα, ὅπως ἐπαναφέρωσι τὸ ἀέριον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, μηδὲν πρόσκομμα εὐρίσκοντες ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς ελαφρότητός του. Μόλις δὲ εὐρέθη εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, καὶ ἀμέσως ἤρχισε νὰ καίῃ μετὰ τῆς αὐτῆς λάμψεως, ὅλος δὲ ὁ κόσμος, περιεργεῖα φερόμενος, ἔτρεχε νὰ ἴδῃ τὸ περίεργον θέαμα. Κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς, τοὺς γενομένους τὴν ἐποχὴν τοῦ συμβάντος, ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἔξοδος ἐκείνη τοῦ ἀερίου διήρκεσεν ἀκριβῶς δύο ἔτη καὶ ἐννέα μῆνας χωρὶς ποσῶς νὰ ἐλαττωθῇ.

Ὁ τῆς σφραγίδος δακτύλιος τοῦ πρώτου Γερμανοῦ Αὐτοκράτορος διατελεῖ τανῦν ἐν τῇ κατοχῇ Τεῦτονος εὐπατριδίου. Σύγκειται δ' ἐκ λεπτῶς ἐξεργασμένου σκαράθου, φέροντος τὴν εἰκόνα Ὁθωνος τοῦ Α'. τῶν Βιττελσβάχων.

Λ Υ Σ Ι Σ.

Τοῦ ΙΔ'. αἰνίγματος.

Ἔπος.

Λύσις τοῦ γρίφου.

Ἐπιμονή, Ἐπιμονή
ἀρεταὶ δύο.

Λ Υ Τ Α Ι.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. — ἡ Δεσποινὴς Α. Γ. Σταυρίδη, οἱ κκ. Εἰσπρ. Ἀρμέντις, Ἰωάννης Τσερλέντις, Θ. Ξένος Ἐμ. Ταριδάκης, Ν. Σκεντεργιάννης, Στ. Παπαθανάσπουλος, Ἰωάννης Λαγουδάκης, Σπ. Χρυσαρίδης. Ὁ ἐν Μανυσούρα Α. Σαλβάτος, Στ. Σταυρίδης· ὁ ἐν Σιμπιν-ἐλ-Ἀνάτερ κ. Κ. Βερεκίτης, Π. Ραπτάκης καὶ Κ. Σπρεζόπουλος καὶ δ κ. Βαϊλαράκης φαρᾶς.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΕ'.

Τετραμελὲς τὸ ὄνομα, τετράπουον καὶ τὸ σῶμα
ὅπερ τὸ ὄλον μου δηλοῖ.
Μικρὸν στρογγύλον γίνομαι καὶ διεφῶς ἀκόμα.
ἂν μοῦ κοπῇ ἡ κεφαλὴ.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΣΤ'.

Τὰ ἔθνη βλα μ' ἔχουσι, πλὴν διαφοροτρόπως,
Ἀναγραμματιζόμενον, μὲ προσκυνεῖ πᾶς τόπος.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ.

Ὅταν σοὶ ἀρέτικη μίξ κόρη, πρὶν τὴν ζητήσης εἰς γάμον, κάμε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ τὴν τύχῃ εἰς τὸ μαγειρεῖον — ὅπερ πάντοτε εἶναι καλὸς οἰωνός. — Ἐὶν δὲν ἐντραπῆς, διότι συνελήφθη ἐπ' αὐτοφύρῳ καταγινομένη εἰς ἔργα χυδαῖα, ἔσο βέβαιος ὅτι ἔχει νοῦν ὑγιᾶ καὶ κρίσιν ὀρθήν. Τοικύτην λοιπὸν γυναικα, μὴ τὴν ἀφήσῃ, ἀνύμφευτε ἀναγνώστα, ... ἐὰν τὴν εὕρῃς!